

Esterházy megkurtításáról

2013 január 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

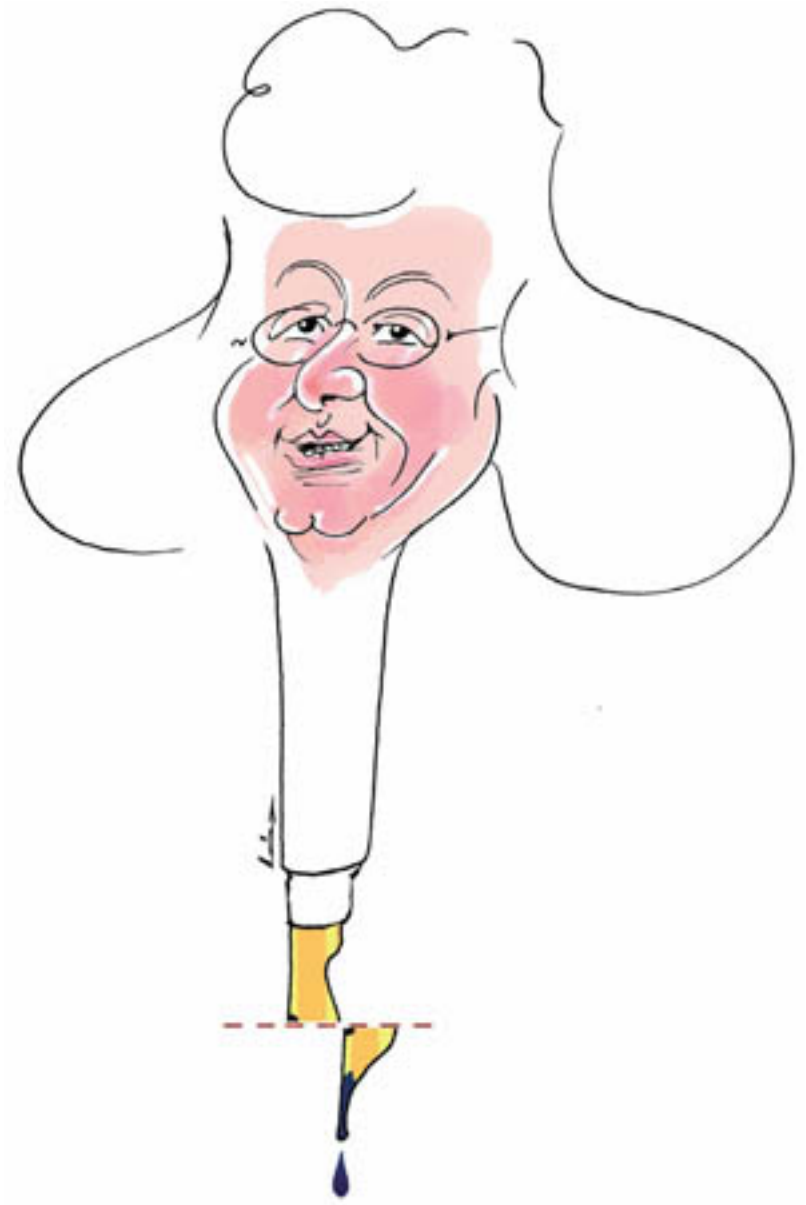
Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Hogy egy Esterházyt megkurtítanak a közrádióban, az mégiscsak több a soknál. Ráadásul nem a futballista Marcit, aki valamelyik Honvéd-kupameccset szakérti, hanem az írófejedelem Pétert, aki patikamérlegelt szavakat ragaszt mondatokká. Hogy az éles penge is kicsorbuljon rajtuk.

Hogy egy Esterházy ne mondhassa azt, amit akar, f?ként ha kulturális promócióra kérik fel? Teljességgel elképzelhetetlennek t?nt Berlint?l Román át Budapestig. Egészen tavaly karácsonyig, amikor mondandója végér?l jégcsákánnyal csapták le az Alföldi Róbert Nemzeti Színházáról szóló passzust. Isten - és a szerkeszt? - tudja, miért. Az érintettnek nem árulták el. Ami nemcsak kulturálisan aggályos (magyarul: bunkóság), de az erre fogékony alkatnak tálcán kínálja a cenzúra emlegetését. Amely következtetésre nem nehéz eljutni a min?síthetetlen eljárás nyomán. A jelenségben azonban cenzúrát, azaz er?szakos állami akaratnyilvánítást látni - az egyként államilag finanszírozott Magyar Rádió és Nemzeti Színház összefüggésrendszerében - minimum színes fantáziát feltételez.



Léphaft Pál nagyszer? rajza

Ami Esterházy Péternek van, nekem meg nincs.

Igaz, én azt sem tudtam elképzelni, hogy egyszer lekaszálhatnak a Klubrádió kvázi él? (el?re felvett és kés?bbi id?pontban szerkesztetlenül leadandó) adásának végér?l. Olyan programról, amelyhez szerkeszt?i kéz csak akkor érhet, ha a résztvev?k túllépik az id?korlátot - annak megakadályozására azonban ott a m?sorvezet?. Ahogy akkor ott is volt Vicsek Ferenc, aki utolsó megszólalásom után elbúcsúzott a hallgatóktól. Csakhogy a másik beszélget?társ, Bolgár György váratlanul és szokatlanul hét perc kitöltetlen id?t jelzett még. ?, akinek nem volt dolga követni az órát, és mégis... Majd ahogy folytattuk a már lezárt beszélgetést, Bolgár hosszú monológban adott új interpretációt az addig elhangzottaknak, s rövid reakcióm végén Vicsek újfent csak zárhatott.

A rádió el?tt ülve már azt hallottam, hogy adászáró mondataim mindegyikét "kiretusálták", mint Lomnici Zoltánt a közszolgálati Híradó tudósításából, ellenben Bolgár id?n túli strófája ott púposkodott. Hiánytalanul.

Id?sz?kér?l tehát szó sem eshetett. Másról annál inkább.

A tájékoztatásomat nélkülöz?, kulturálisan hiányos (azaz bunkó) beavatkozás hallatán harctéri idegesség kapott el, és nagyon csúnyákat SMS-eztem Vicsek f?szerkeszt?nek, aki s?r? üzenetváltások közepette végül arról értesített, hogy bement a stúdióba, és egyik megszólalásomat visszatette. Az ismétlés már újraalakított formában hangzott el.

Annak idején nem vertem nagydobra a Klubrádió eljárását, gondoltam, mégiscsak vendég voltam náluk, meg bajuk nélkülem is van elég. Csak akkor gondoltam feleleveníteni tavaly február 19-i történetünket, amikor hallottam, hogy Esterházy-ügyben - Bolgár szerkeszt? úrral egyetemben - milyen megvet?en beszélnek a közszolgálati eljárásról. Mégse a csík tolja a repül?t.

No persze, Esterházy mondandójának megcupfolása nem lett így kevésbé szégyenteli. S ha nem követi vágás, mármint a szerkeszt? kivágása, a közszolgálat sokat veszít hitelességéb?l.

És ne adjon felmentést senkinek, hogy a Klubrádióban minden és mindenki úgy maradt, ahogy volt!..

Borókai Gábor - hetivalasz.hu



Ajánló